

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 24.maja 2021. godine
Ref.br.:RK 1783/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI15/20

Podnosilac

Merita Dervishi

**Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja Apelacionog suda u Prištini –
Odeljenje za administrativna pitanja, AA.br. 557/2019, od
05.novembra 2019.godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Merita Dervishi, iz sela Kostre, opština Srbica (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva). Podnositeljku zahteva zastupa Safet Voca, advokat iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava ustavnost rešenja Apelacionog suda u Prištini – Odeljenje za administrativna pitanja, AA.br. 557/2019, od 05. novembra.2019. godine, kao i ustavnost obaveštenja KMLA.br. 24/2019, Kancelarije glavnog državnog tužioca od 29.decembra 2019. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenih odluka, kojima se navodno, podnositeljki zahteva povređuju prava i slobode garantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i prava i slobode garantovane članom 6 (Pravo na pravično suđenje), i 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 22. [Procesiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 17. januara 2020. godine, podnositeljka zahteva je putem pošte podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 23.januara 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Arta Rama Hajrizi (predsedavajuća), Remzie Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 10. februara 2020. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i kopiju zahteva poslao Apelacionom sudu.
8. Dana 12. aprila 2021. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Sud na samom početku zbog proceduralne specifičnosti ovog zahtev, mora da podseti, da je podnositeljka zahteva 24.novembra 2017. godine, već podnela zahteva koji je Sud registrovao sa oznakom KI 140/17, u kome je ona osporavala ustavnost presude [ARJ. UZVP. br. 55/2017] Vrhovnog suda od 30. oktobra 2017. godine u vezi sa presudom [AA. br. 56/2017] Apelacionog suda od 18. jula

2017. godine i presudom [A. br. 781/2015] Osnovnog suda u Prištini od 23. decembra 2016. godine (u daljem tekstu: Osnovni Sud).

10. Sud opaža da se suština zahteva KI140/17, odnosila na radni spor protiv opštine Srbica, koji je podnositeljka zahteva prvo pokrenula pred Nezavisnim nadzornom odborom Civilne službe Kosova (u daljem tekstu: NNOK), koji je završen odlukom NNOK [hr. A 02/107/2015], kojom je žalba podnositeljke na odluku opštine Srbica odbačen kao podneta van roka, shodno članu 130 Zakona o upravnom postupku, kao i i članom 4 pravilnika o žalbama.
11. Drugi postupak, podnositeljka zahteva je pokrenula pred Osnovim sudom u kome je osporavala odluku NNOK [br. A 02/107/2015].
12. U tom postupku, prvo je Osnovni sud 23. decembra 2016. godine, a onda i Apelacioni sud 18. jula 2017. godine, odbacili žalbe podnositeljke zahteva kao neosnovane. Podnositeljka je podnela zahteva Vrhovnom sudu za vanredno preispitivanje odluka nižih sudova. Taj zahtev je Vrhovni sud 30. oktobra 2017. godine, odbacio kao neosnovan.
13. Podnositeljka zahteva je tada, pred Ustavnim sudom tvrdila, da su joj odlukama redovni sudovi povredili prava i slobode garantovane članovima 24, 31. 32 49 54. Ustava, kao i član 6. EKLjP.
14. Sud nalazi da je dana 28. maja 2019. godine, Ustavni sud doneo Rešenje o neprihvatljivosti u zahtevu KI 140/17.

Pregled činjenica u slučaju KI15/20

15. Sud u zahtevu KI 15/20 nalazi, da je 3.jula .2019.godine, advokat podnositeljke zahteva, podneo zahtev Osnovnom sudu u kome je tražio ponovno razmatranje sudskog postupka u predmetu A.br. 781/2015, zasnivajući se na članu 55.1 Zakona o upravnim sporovima, uz obrazloženje: „da je „24.06.2019. godine, tužilja saznala, odnosno obaveštena je da povratnica koju sam potpisao 9.3.2015. godine u mojoj advokatskoj kancelariji u Mitrovici nije poslala uopšte predmetnom sudu, a što zapravo predstavlja odlučujući dokaz u konkretnom slučaju...”
16. Dana 5.jula.2019. godine, Osnovi sud je doneo rešenje A.br. 781/2015, kojim je zahtev advokata podnositeljke zahteva odbio kao neosnovan, navodeći

„član 55, stav 1 Zakona o upravnim sporovima, koji određuje: „Zainteresovana stranka može da traži preispitivanje jedne pravosnažne odluke kada: 1.1 stranka sazna za nove činjenice, ili nađe ili stekne mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem sudskom postupku;“, a tačkom 1.2 ovog istog zakona je određeno: „odluka suda, došla usled krivičnog dela sudija ili radnika suda ili odluka je doneta delom obmane predstavnika ili stranke ovlašćenog, njegovog protivnika ili predstavnika ili ovlašćenog protivnika, a takva delovanje predstavlja krivično delo“, tačka 1.3 ovog člana određuje: „odluka je zasnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari , a ta

presuda je kasnije ukinuta konačnom sudskom odlukom“, tačka 1.4 određuje: „isprava na kojoj se zasniva odluka je falsifikovan, ili ako svedok, stručnjak ili ako stranka tokom saslušanja pred sudom dao lažnu izjavu, a odluka suda se zasniva na tom iskazu“, tačka 1.5 određuje da: „stranka konstatuje ili stekne mogućnost da upotrebljava raniju odluku doneseno u istinom upravnom sporu“, i tačka 1.6 ovog člana određuje: „zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.“ A podstavom 2, člana 55 je određeno: „Zbog okolnosti iz podstava 1.1. i podstava 1.5 ovog stava preispitivanje će se dozvoliti samo ako stranka, bez svoje krivice, nije imala mogućnost da ove okolnosti iznese u prethodnom postupku.“ Član 60, stav 2 određuje: „Sud će odbaciti zahtev rešenjem ako utvrdi da zahtev podnelo neovlašćeno lice ili da zahtev nije blagovremen, ili da stranka nije učinila bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.“

Na osnovu odredbi koje su gore navedene, odnosno stava 2, člana 55 sud ocenjuje da je tužilja, odnosno njen ovlašćeni zastupnik koji je učestvovao na održanim ročištima u ovom sudu, imao mogućnost da okolnosti, odnosno činjenice koje su pomenute u zahtevu za razmatranje, podnese u ranijem postupku koji se odvijao pred ovim sudom i tokom održanih ročišta, zatim tokom podnošenja žalbe Apelacionom sudu kao i tokom podnošenja vanrednog pravnog leka u Vrhovnom sudu Kosova...

17. U zakonskom roku advokat podnositeljke zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu zbog bitne povrede odredbi postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava, kao i zbog povrede člana 31, stava 1 Ustava Republike Kosovo, a u vezi sa članom 6, stavom 1 EKLJP-a.
18. Dana 5. novembra 2019. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje AA.br. 557/2019, kojim je žalbu advokata podnositeljke zahteva odbacio kao neosnovanu, navodeći;

“Veće ovog suda ocenjuje pravni stav koji je dat u rešenju na koje se žali kao pravičan, jer nisu ispunjeni gore navedeni zakonski uslovi. Takođe, Veće ovog suda je rešenje na koje se žali potvrdilo kao pravično i zasnovano na zakonu, jer je odluka donesena uz poštovanje zakonskih i proceduralnih odredbi, potpunu i pravičnu konstataciju činjeničnog stanja, kao i pravično sprovođenje materijalnog prava.

Što se tiče povreda odredbi člana 31, stava 1 Ustava Republike Kosovo, a u vezi sa članom 6, stavom 1 EKLJP-a, da tužilji nije omogućeno da se njeno pitanje sasluša pravično, javno i u obrazloženom vremenskom roku, a pogotovu joj nije omogućena jednaka zaštita prav u postupku. Ove žalbene navode Veće ovog suda nije prihvatio, jer je ocenio da isti nemaju uticaja na utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja od onog koje je utvrđeno od strane prvostepenog suda. Jer prema oceni ovog suda, rešenje prvostepenog suda na koje se žali je jasno i shvatljivo, kao i da sadrži dovoljno obrazloženja o odlučujućim činjenicama, koje prihvata i ovaj sud, s toga je žalba tužilje odbija kao neosnovana, a rešenje na koje se žali je potvrđeno kao pravično i zakonito.“

19. Advokat podnositeljke zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Državnom tužilaštvu Kosova, u kome je tražio da državni tužilac podigne zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom, protiv rešenja Osnovnog suda u Prištini – Odeljenje za administrativna pitanja, A.br. 781/2015 od 05.0jula.2019. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova – Odeljenja za administrativna pitanja AA.br. 557/2019 od 05.novembra.2019. godine, *“jer su u njima načinjene povrede odredbi postupka i da je pogrešno primenjeno materijalno pravo, čime je došlo do povrede člana 31, stava 1 Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 6, stavom 1 EKLJP-a”*.
20. Dana 29.decembra 2019. godine, Državno tužilaštvo je doneo obaveštenje KMLA.br. 24/2019, u kome je navelo:

“Nakon uvida u spise predmeta i sveobuhvatne analize, kako dokaza, tako i rešenja prvostepenog i drugostepenog suda, u smislu navoda navedenih u vašem predlogu o podizanju zahteva za zaštitu zakonitosti, Kancelarija državnog tužioca nije našla da postoje zakonski osnovi za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti, pošto je članom 25 Zakona o upravnim sporovima predviđeno da protiv pravosnažnih odluka sudova, državni tužilac može Vrhovnom sudu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, ukoliko je povređen zakon, druge odredbe ili opšti akt, a činjenica stoji u tome da u konkretnom slučaju nema takvih povreda, niti ima povreda člana 31, stava 1 Ustava Republike Kosovo, kao i člana 6, stava 1 Evropske konvencije za zaštitu osnovnih ljudskih prava i sloboda, što je i razlog za ne podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti od strane Kancelarije glavnog državnog tužioca”.

Relevantan zakon

ZAKON BR. 03/L- 202 O UPRAVNIM SPOROVIMA

Član 55

Preispitivanje odluke

1. Zainteresovana stranka može da traži preispitivanje jedne pravosnažne odluke kada:

1.1 stranka zazna za nove činjenice, ili nađe ili stekne mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem sudskom postupku;

1.2 odluka suda, došla usled krivičnog dela sudija ili radnika suda ili odluka je doneta delom obmane predstavnika ili stranke ovlašćenog, njegovog protivnika ili predstavnika ili ovlašćenog protivnika, a takva delovanje predstavlja krivično delo;

1.3 odluka je zaosnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari, a ta presuda je kasnije ukinuta konačnom sudskom odlukom;

1.4 isprava na kojoj se zasniva odluka je falsifikovan, ili ako svedok, stručnjak ili ako stranka tokom saslušanja pred sudom dao lažnu izjavu, a odluka suda se zasniva na tom iskazu;

1.5 stranka konstatuje ili stekne mogućnost da upotrebljava raniju odluku doneseno u istom upravnom sporu, i

1.6 zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

2. Zbog okolnosti iz podstava 1.1. i podstava 1.5 ovog stava preispitivanje će se dozvoliti samo ako stranka, bez svoje krivice, nije imala mogućnost da ove okolnosti iznese u prethodnom postupku.

Navodi podnosioca

21. Podnositeljka zahteva navodi da su u postupku koji je vodio državni tužilac načinjene povrede člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava, a u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje), i članom 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a, dok su rešenjima prvostepenog i drugostepenog suda izvršene povrede odredbi člana 31, stava 1 Ustava, u vezi sa članom 6, stavom 1 EKLJP-a.
22. S tim u vezi Sud nalazi da postoje dve grupe navoda podnositeljke zahteva, i da se oni odnose na i) rešenje Apelacionog suda AA.br. 557/2019, kao i na rešenje Osnovnog suda A.br. 781/2015 i, ii) na obaveštenje Kancelarije državnog tužioca KMLA.br. 24/2019 .
23. Što se tiče navoda koji se odnose na rešenja redovnih sudova, podnositeljka tvrdi *“da su prvostepeni i drugostepeni sud svojim protivzakonitim odlukama stranci negirali pravo na regularan i pravičan postupak što je propisano članom 31 Ustava i članom 6 EKLJP, jer su izreke rešenja sudova pravno nejasna i protivrečna sama sa sobom, jer u obrazloženju nisu data održiva razlozi koja su pravno zasnovana na odlučujućim činjenicama koje su uticale na donošenje ovih rešenja“.*
24. Što se tiče navoda koji se odnose na obaveštenje KMLA.br. 24/2019 Državnog tužioca, podnositeljka zahteva u prvi plan ističe činjenicu da državni tužilac *“u obaveštenju KMLA.br. 24/2019 od 20.12.2019. godine, ne daje nikakvo pravno zasnovano obrazloženje što nije inicirao pitanje pred Vrhovnim sudom Kosova, nego celo svoje obrazloženje sažima u nekoliko rečenica“.* Pored toga, podnositeljka navodi *“i da je državni tužilac, ne inicirajući zahtev za zaštitu zakonitosti u Vrhovnom sudu Kosova, negirao joj njeno ustavno pravo koje je zagarantovano članom 32 Ustava Kosova, a u vezi sa članom 13 EKLJP-a.“*
25. Sud takođe primećuje da u zahtevu podnositeljke, postoje i drugi navodi u vezi sa pravičnošću odluka u postupku koji je već završen. Konkretnije, *„da su prvostepeni i drugostepeni sud svojim protivzakonitim odlukama stranci negirali pravo na regularan i pravičan postupak jer je izreka rešenja*

prvostepenog suda pravno nejasna i protivrečna je sama sa sobom“, Takođe postoje i deo navoda podnositeljke u vezi sa dokazima oko datuma na povratnici, koji se takođe odnose na postupak koji je već završen. Imajući to u vidu Sud navodi da se on u ovom zahtevu njima neće baviti jer su oni već analizirani u zahtevu KI 140/17.

Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o radu.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

28. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48. [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena ikoji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49. [Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku... .”

29. Pored toga, Sud uzima u obzir pravila 39. [Kriterijum o prihvatljivosti], stavove (2) i (3) (b) Poslovnika o radu, koji propisuju:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju,”

“(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:

[...]

(b) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;

[...]”.

30. Vraćajući se na konkretan slučaj, Sud nalazi da podnositeljka zahteva osporava, rešenje Apelacionog suda AA.br. 557/2019, od 5.novembra 2019. godine, povodom njenog zahteva za ponovno razmatranje sudskog postupka, kao i obaveštenje KMLA.br. 24/2019, Kancelarije glavnog državnog tužioca od 29.decembra 2019. godine koji je odbijen njen zahtev za zaštitu zakonitosti.
31. S tim u vezi, Sud kao prvo nalazi, da je podnositeljka zahteva 7.septembra 2019. godine, podnela zahteva Osnovom sud, u kome je tražila *“ponovno razmatranje sudskog postupka u predmetu A.br. 781/2015, zasnivajući se na član 55.1 Zakona o upravnim sporovima”*.
32. Sud primećuje da zakonska odredba člana 55, Zakona 03/L- 202 O UPRAVNIM SPOROVIMA, predviđa mogućnost preispitivanje odluke, odnosno da *“Zainteresovana stranka može da traži preispitivanje jedne pravosnažne odluke”*, ali tek onda kada su ispunjeni uslovi koji su navedeni u pratećim stavovima člana 55.
33. Sud nalazi da je prvo Osnovni sud, a kasnije i Apelacioni sud u žalbenom postupku povodom zahteva podnositeljke o ponovno razmatranje sudskog postupka, doneli rešenja kojima su zahtev podnositeljke zahteva odbacili kao neosnovan, navodeći upravo zakusku odredbu člana 55. stava 2, pri čemu su i zaključila da *„Na osnovu odredbi koje su gore navedene, odnosno stava 2, člana 55, sud ocenjuje da je tužilja, odnosno njen ovlašćeni zastupnik koji je učestvovao na održanim ročištima u ovom sudu, imao mogućnost da okolnosti, odnosno činjenice koje su pomenute u zahtevu za razmatranje, podnese u ranijem postupku koji se odvijao pred ovim sudom i tokom održanih ročišta, zatim tokom podnošenja žalbe Apelacionom sudu kao i tokom podnošenja vanrednog pravnog leka u Vrhovnom sudu Kosova...”*
34. Imajući to u vidu, Sud primećuje, da su redovni sudovi po zahtevu za ponavljanje sudskog postupka podnositeljke zahteva, odlučivali isključivo o ispunjenju proceduralnih uslova za ponavljanje sudskog postupka, a ne o meritumu predmeta.

35. Sud ponavlja da se u skladu sa članom 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava "*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.*"
36. Sud uzimajući u obzir navode podnositeljke o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, a koje ona dovodi isključivo u vezu sa zahtevom za ponavljanje sudskog postupka, podseća na sudsku praksu ESLJP-a, i svoju sudsku praksu, po kojoj se član 31. Ustava i član 6 EKLJP, ne primenjuju na zahteve za ponovno pokretanje, razmatranje ili ponavljanje postupka (vidi: po analogiji, slučajeve Ustavnog suda: KIO7/17/15, *Pashk Mirashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. juna 2017. godine, stav 64; KI80/15, 81/15 i 82/15, *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31; vidi, takođe, slučajeve ESLJP-a, *inter alia*, *Oberschlick protiv Austrije*, br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, *Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine, *Sablon protiv Belgije*, br. 36445/97, presuda od 10. aprila 2001. godine, stav 86).
37. Shodno tome, Sud smatra da žalba podnositeljke zahteva u pogledu odbijanja redovnih sudova da ponovo pokrenu sudski postupak u vezi sa meritumom slučaja u kome su već odlučili nije *ratione materiae* u skladu sa članom 31. Ustava i u vezi sa članom 6 EKLJP.
38. Dalje, što se tiče drugog navoda podnositeljke zahteva, da je Kancelarija državnog tužioca povredila njena prava zagarantovana članovima 31 i 32 Ustava u vezi sa članom 6 i 13 EKLJP, Sud podseća, da je diskreciono pravo Kancelarije državnog tužioca da odluči da li neki zahtev za podizanje zakonitosti ima elementa da se usvoji ili ne. U konkretnom slučaju Sud nalazi, da je posle analize zahteva podnositeljske "*Kancelarija državnog tužioca zaključila da nije našla da postoje zakonski osnovi za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti...*".
39. Shodno tome, Sud nalazi kao neosnovane navode podnositeljke zahteva da se obaveštenjem Kancelarije državnog tužioca njoj povređuju prava i slobode zagarantovane članovima 31 i 32 Ustava u vezi sa članom 6 i 13 EKLJP,
40. Dakle, zahtev podnosioca je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39. (2) i (3) (b) Poslovnika o radu.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.1. i 7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39. (2) i (3) (b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 12.aprila 2021. godine, je jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi